Opłata uiszczona ryczałtem.
Rok I. Nr. 3. Listopad 1936 r. Cena 20 gr.

GŁOS HANDLOWO-PRZEMYSŁOWY

Organ Związku Drobnego Kupiectwa i Przemysłu Chrześcijańskiego w Sosnowcu.
REDAKCJA I ADMINISTRACJA: SOSNOWIEC, MOŚCICKIEGO 15, TELEFON 6.17.40.

TREŚĆ NUMERU:

Opłata uiszczona ryczałtem.
Rok I. Nr. 3. Listopad 1936 r. Cena 20 gr.

GŁOS HANDLOWO-PRZEMYSŁOWY

Organ Związku Drobnego Kupiectwa i Przemysłu Chrześcijańskiego w Sosnowcu.
REDAKCJA I ADMINISTRACJA: SOSNOWIEC, MOŚCICKIEGO 15, TELEFON 6.17.40.

U źródeł zła.

Jak wiadomo, przeważna część gospodarstw rolnych w Polsce pracucuje deficytowo. Różnica między cenami produktów rolnych i przemysłowych jest dość wysoka, uniemożliwiając rolnikowi czynienia zakupów wyrobów przemysłowych, nie mówiąc już o żadnych koniecznych inwestycjach. Ten stan rzeczy wywołał nędzę na wsi, a bezrobocie w mieście.

Ostatnio w związku z dewaluacją pieniądza, przeprowadzonej przez kilka państw zachodnio-europejskich, rozpoczął się zwyżkowy ruch cen na całym świecie. Dotarł on również i do Polski.

W tym roku Polska ma gorszy urodzaj, niż w latach ubiegłych, to też ceny zbóż, mąki i chleba silnie zwyżkowały. W porównaniu do roku ubiegłego pszenica jest droższa o 8,50 zł, żyto o 6,25 zł, jęczmień o 2,00, owies o 2,25 na kwintalu.

Ale niewątpliwie to, co się działo teraz w Polsce z cenami w ostatnim czasie, znacznie przekroczyło rozmiary koniunkturalnej zwyżki.

Zwyżka cen płodów rolnych zmniejsza oczywiście różnicę istniejącą między cenami artykułów fabrycznych, a produktami rolnymi, co znowu pociąga za sobą polepszenie ogólne położenia rolnika. W konsekwencji wieś odzyskuje dawną zdolność kupna artykułów przemysłowych, wskutek czego obecnie na wsi polskiej można zauważyć zwiększoną konsumcję cukru i artykułów monopolowych. Również przez to samo powiększa się wewnętrzna produkcja przemysłowa. która zatrudnia co raz to więcej robotników i rzemieślników.

To też zwyżkę cen artykułów rolniczych należy powitać jaóo czynnik ożywiający i twórczy, bo wieś podnosi się gospodarczo i finansowo, zwiększa wewnętrzny rynek zbytu towarów, ożywia jednocześnie rzemiosło i handel.

Czynniki miarodajne powinny tylko zwrócić baczną uwagę, aby ta zwyżka cen nie przerodziła się w spekulację i nie podbijała gwałtownie cen płodów rolnych, gdyż to, co wiozieliśmy w ciągu ostatnich dni, wykraczało daleko po za normalne rozmiary koniunkturalnej zwyżki.

W dniu 19 października pan premier gen. Sławoj-Składkowski dokonał słynnego obiazdu hal targowych w Warszawie. Pewna liczba kupców polskich i żydowskich została skazana na grzywny za brak cenników, za brudy oraz nadmierne ceny.

Walka czynników oficjalnych z nadmiernę zwyżką cen spotkała się z całym uznaniem społeczeństwa, gdyż niewątpliwie ostre wystąpienin pana premiera była w zupełności na czasie.

Nie znaczy to jednak, by pod groźbą kary czy grzywny opanowało się całkowicie

ruch cen. W takich wypadkach efekt jest najczęściej chwilowy.

Istotnym środkiem regulowania cen jest zapewnienie pracy dla wytwórcy i dla kupca oraz warunków wolności dla uczciwej pracy.

Źródła zła nie należy szukać u tego czy owego sklepikarza, który dzisiaj w większości wypadków spadł do roli pośrednika między konsumentem a hurtownikiem.

Źródło zła leży w handlu hurtowym artykułami rolniczymi, opanowanym całkowicie przez żydów.

Polska jest krajem niskich cen płodów rolnych, ale jest faktem niewątpliwym, że konsument płaci za nie drogo. Dzieje się to w ten sposób, że produkty rolnicze docierają do konsumenta dopiero po kilkakrotnej zwyżce cen. Taki układ stosunków powoduje, że rolnik otrzymuje stosunkowo mało z ceny płaconej przez konsumenta, konsument płaci zaś za towar drogo — a całą różnicę inkasują pośrednicy — u nas przeważnie żydzi.

Ciekawe są dane statystyczne, ilustrujące rozpiętość cen w Polsce i w Niemczech.

W Polsce za złotówki, jaką konsument płaci za chleb, rolnik — otrzymnje 43 gr., w Niemczech — 49 gr. W Berlinie — ze złotówki zapłaconej za mięso wieprzowe dla rolnika idzie 60 gr., w Polsce rolnik dostaje 54 gr.

Z nabiałem sprawa wygląda jeszcze gorzej, w Berlinie ze złotówki wydanej na mleko, rolnik otrzymuje 62 gr., w Warszawie — 48 gr., za jaja z wydanej złotówki rolnik ma 83 gr., a u nas 67 gr.

Tak więc w Polsce i rolnik i spożywca płacą haracz na korzyść pośrednika.

Uzdrowienie tego stanu anormalnego z pewnością podniosło by rentowność rolnictwa i obniżyło by ceny w mieście.

Jak widzimy, rozwiązanie kwestji nie leży w takich czy innych zarządzeniach administracyjnych, skierowanych przeciwko kupiectwu detalicznemu. Zapobiec temu, by zwyżka cen płaconych producentowi nie odbiła się na ludziach pracy, zwłaszcza tej najbiedniejszej, można, ale w sposób zupełnie inny.

Jak powiedziałem powyżej, jeśli chodzi o artykuły rolnicze, to rozpiętość cen, istniejąca pomiędzy tym, co dostaje rolnik, a co płaci spożywca, jest wynikiem długiego łańcucha pośredników.

Błędna i szkodliwa organizacja handlu tymi artykułami jest rezultatem ukrytych monopolów jakie hurtownicy żydowscy potrafili wytworzyć. W każdym razie nie ma tu winy kupca-detalisty.

Ta walka z tymi ukrytymi monopolami już się rozpoczęła, chociażby przez ograniczenie uboju rytualnego, dotychczas jeszcze w postaci nie pełnej.

Jeśli chodzi o artykuły przemysłowe, to walka musi być wypowiedziana różnym międzynarodowym kartelom, zgarniających zysk najbiedniejszej ludności i wywożonego zagranicę. To też, aby ta walka ze spekulacją była konsekwentna, należy prowadzić ją również energicznie do końca, jak była zapoczątkowana przy końcu roku ubiegłego przez p. ministra Kwiatkowskiego. Nawet był by już czas najwyższy rozwiązać te kartele, które wywożą minimalnie zagranicę, choć pod tym hasłem powstały.

Drogi do zapobieżenia drożyźnie są zupełnie wyraźne. Nie trzeba ich tylko regulować zarządzeniami administracyjnemi handlu detalicznego, gdyż to się minie z istotnym celem walki przeciwko drożyźnie, ale rozwiązanie dwóch palących problemów życia gospodarczego: organizacji handlu artykułami rolnymi i rozwiązanie niepotrzebnych karteli.

T. Siwecki.

Tajemnice C. K. B.

FILAR ŻYDOWSKIEJ POTĘGI GOSPODARCZEJ.

Sekcja badania i organizacji kas bezprocentowych przy Związku Polskim w Warszawie, rozesłała poniższy artykuł prasie polskiej, stojącej na straży bronienia interesów polskiego kupca, o żydowskiej centrali kas bezprocentowych. Artykuł ten przytaczamy w całości za „ABC" w Warszawie.

Wiele zapisano już papieru na temat kryzysu polskiego, na temat nędzy rzemieślnika i kupca polskiego, na temat kurczenia się polskiego stanu posiadania. Żaden jednak z polityków i ekonomistów nie sięgnął do dziedziny zupełnie u nas nie znanej, może niebezpiecznej dla śmiałka, który chciałby jej mroki rozświetlić, ale jakże cie-

kawej dla naszej dzisiejszej polskiej rzeczywistości.

AGENTURA OBCA

W Polsce działają agentury obcego kapitału, eksploatujące nasze gospodarstwo „klasycznymi" metodami kolonialnymi. To jest znane. Ale mało kto wie, o istnieniu specjalnej agentury, której działalność tajemnie wyniszcza nasz organizm gospodarczy, niszczy nasz handel i rzemiosło, wydziera nam ziemię i posiadłości miejskie. Tą agenturą o niewinnej nazwie jest „Centralne Towarzystwo Bezprocentowego Kredytu i Krzewienia Pracy Produktywnej wśród Ludności Żydowskiej w Polsce", w skrócie C. K. B., działające za pośrednictwem rozsianych w wielkiej ilości po całym kraju t. zw. Kas Bezprocentowych. Kas tych istnieje obecnie w Polsce ponad 1500, gdy jeszcze w r. 1926 było ich 226.

SIEĆ

CKB zostało powołane przez American Joint Distribution Comitee, instytucję stworzoną przez żydostwo światowe dla niesienia pomocy żydom w Polsce. Pomoc ta, na nasze nieszczęście, rzeczywiście jest świetnie zorganizowana. Wystarczy powiedzieć, że w tych miejscowościach, gdzie mieszka 300 żydów, istnieje kasa bezprocentowa, w miejscowościach zaś, gdzie jest mniej, niż 300 żydów, CKB posiada męża zaufania, który jednocześnie jest korespondentem Biura Ekonomiczno-Statystycznego Centrali. Poza tym CKB działa za pośrednictwem stworzonych przez siebie instytucyj, jak 1) Centrala surowców dla rzemieślników żydowskich, w oddziałach której rzemieślnicy-żydzi nabywać mogą surowce po cenach fabrycznych i na bezprocentowy kredyt. 2) Spółdzielnie pracy dla zbiedniałych rzemieślników. 3) fachowe kursy zawodowe i wreszcie kasy bezprocentowych kredytów.

TRUDNA WALKA

W tych warunkach rzemieślnik czy drobny kupiec polski nie może marzyć nawet o konkurowaniu z rzemieślnikiem, czy kupcem żydowskim, posiadającym do dyspozycji tak zmontowany aparat CKB i korzystającym z bezprocentowych kredytów nie tylko gotówkowych lecz i towarowych, co pozwala mu dowolnie obniżać cenę dla zniszczenia polskiego konkurenta. Jest to tębardziej możliwe, że CKB kryje odnośnemu kupcowi wszelkie straty, poniesione przezeń z tego tytułu.

FUNDUSZ KONKURENCYJNY

System ten stosowany na dłuższą metodę, musiałby dać w rezultacie deficyt. Unika się tego, że hurtownik żydowski stara się o większość odbiorców — gojów. Ci pokrywają mu różnicę cen płaconych przez żydowskiego sklepikarza. Żeby nie być gołosłownym, podamy jeden z wielu przykładów. Żydowski hurtownik w Łosicach, Fajgenblum, sprzedaje polskim kupcom towary po cenie o 25 proc. wyższych niż swym współwyznawcom, przy czym bezczelnie przyznaje się. że z tego 5 proc. idzie na t. zw. fundusz konkurencyjny, czyli po prostu na zniszczenie kupca polskiego.

150 MILJONOW KAPITAŁU

Również nieświadoma klientela polska, kupuje u żydowskiego detalisty, pokrywa w krótkim czasie koszta konkurencji CKB, bo trzeba wiedzieć, że każdy kupiec, każdy rzemieślnik żydowski płaci składki na CKB. Ubożsi żydzi, nie dając pieniędzy, oddali za darmo swą pracę na rzecz CKB. Nic też dziwnego, że gdy kapitał ofiarowany CKB przez Joint wynosił 5 miljonów dolarów, dziś wynosi już przeszło 150 mil. złotych w gotówce i w nieruchomościach, które przynoszą dochód.

ŻYDOWSKI WYWIAD GOSPODARCZY

Wydajna działalność CKB możliwa jest przy dokładnej ponetracji terenu, przy sprawnie działającym wywiadzie gospodarczym, informującym o wszelkich posunięciach gospodarczych w kraju. Zadanie to wykonywa powołane do życia przez CKB Biuro Ekonomiczno - Statystyczne, którego korespondenci, jak pisaliśmy wyżej, rozsiani są po całej Polsce. Przysyłają oni swe raporty do centrali, która po opracowaniu ich przekazuje je Ekspozyturze Joint'u na Europę wschodnią, mieszczącej się do niedawna w Berlinie (obecnie w Paryżu).

W ten sposób całokształt naszego życia gospodarczego, a z pewnością i z nim związanego życia społeczno - politycznego, znany był w Berlinie.

Jeżeli zdamy sobie sprawę, ile wysiłków poszczególne rządy wkładają w prowadze-

nie pokojowego wywiadu gospodarczego, uświadomimy sobie, jakim prezentem były dla Niemców gotowe raporty CKB.

PRZYWILEJE

To też podziwiać trzeba niezrozumiałe stanowisko rządu polskiego w tej sprawie, który udzielił CKB wielkich przywilejów, o jakich marzyć nawet nie może rzemiosło, drobne kupiectwo, czy spółdzielczość polska; przywileje te są następujące:

1) Prawo posługiwania się własnymi wekslami, wolnymi od opłaty stemplowej.

2) Stała zapomoga Min. Pracy i Opieki Społ. w wysokości 100 tys. zł.

3) Bezprocentowa pożyczka B. G. K. w wysokości 500.000 zł.

4) Rozporządzenie Min. Spraw Wewn. polecające wszystkim samorządom udzielenie zasiłków pieniężnych żydowskim kasom bezprocentowym. (Przeciętna wysokość tych zasiłków — około 200.000 zł. rocznie).

5) Podania CKB wolne od opłat stemplowych. Prawo prowadzenia procesów sądowych na prawie ubogich.

6) 80 proc. zniżki kolejowej przy przejazdach członków zarządu i pracowników kas.

7) Prawo bezcłowego przywozu z zagranicy paczek odzieżowych dla żydów polskich.

Jeślibyśmy zsumowali te wszystkie dotacje na rzecz żydowskich kas bezprocentowych, ulgi i sumy z opłat ubojowych, otrzymamy sumę równą, o ile nie większą od sumy wszystkich płaconych przez żydów podatków.

Czy to nie skandal? Raz wreszcie trzeba z tym skończyć. Dosyć napychania kieszeni żydom i wspierania ich przeciw kupcowi i rzemieślnikowi polskiemu

T. Kurowski.

Mały sklep wobec „groźby" inspekcji

Poniżej podajemy za „Codzienną Gazetą Handlową" w Warszawie artykuł, który ze względu na poruszony w nim temat. przytaczamy w całości.

Red.

Ogół kupiectwa polskiego, cały handel osiadły i poważny, wykazał wielkie zrozumienie przesłanek, którymi w interesie ogólno państwowym i gospodarczym kierował się Rząd w swych ostatnich posunięciach w sprawie cen w handlu.

Doceniając konieczność ingerencji władz i czynników miarodajnych w sprawę działalności aparatu rozdzielczego, jak i czuwania nad wykonywaniem wydanych zarządzeń, kupiectwo w wielu bardzo wypadkach skarży się na sposoby i formy realizacji przepisów przez władze administracyjno-policyjne.

Nacisk władz traktujących zbyt formalistycznie i nieżyciowo kontrolę zarządzeń, sprawia, że zwłaszcza drobniejsze kupiectwo głównie zaś prowincjonalne żyje dziś formalnie pod grozą wizyt urzędowych, które o ile chodzi o akcjonarjuszy niższych, narażają kupca na tysiące przykrości i upokorzeń, częstokroć niewspółmiernych zupełnie z przewiną.

W niektórych wypadkach najdrobniejsze przekroczenie przepisów, a więc dla przykładu: nieumieszczenie cennika pod ramką, brak cennika drukowanego etc. ściąga na winnego kary pieniężne, bardzo znaczne, jak na obecne zarobki drobnego kupca, a zwłaszcza kupca na prowincji — ciężkie i trudne, a niekiedy, jak wynikałoby z zażaleń poszczególnych kupców, wręcz niewykonalne.

Kupiec, którego cały posiadany w sklepie towar (weźmy przykładowo mały sklepik kolonjalny, czy nabiałowo-spożywczy) wart jest około 50 zł., za jakieś niedopatrzenie, wynikłe z niezupełnie właściwej interpretacji nowoobowiązujących przepisów — otrzymuje mandat karny w wysokości 100, a nawet 150 zł. Jeżeli ta niemożliwa do uiszczenia grzywna zostanie mu obniżoną, to i iak zapłacenie 50 choćby złotych dostatecznie go „wykończy".. Cóż pozostanie mu innego, jak zwinąć sklep, stanowiący przecież główne i jedyne źródło utrzymania.

Nie chcemy na tym miejscu cytować tak jaskrawych i drażliwych wypadków, jak na-

kaz stawiennictwa za jakieś nieznaczne przekroczenie, przesłany 70-letniemu starcowi, któremu nie pozwolono się wyręczyć w tym względzie córką. Podczas, gdy autentyczny zresztą fakt cytowany powyżej traktować należy jako najzupełniej odosobniony, wypadki zbyt ostrej i „ciężkiej ręki" władz policyjno - administracyjnych jak zaznaczyć wypada, przede wszystkim na prowincji są częste i one to stwarzają nastrój przygnębienia, a niekiedy wręcz paniki, która w żadnym wypadku nie może odbić się dodatnio na działalności aparatu rozdzielczego. Ten moment należałoby uwzględnić, zwłaszcza, że najdrobniejsze zahamowania działania tego ostatniego ogniwa obrotu towarowego, jakim jest kupiectwo detaliczne, może ujemnie odbić się na ogólnej sprawności naszego gospodarstwa. Znaczyłoby to, że cała energiczna i konsekwentnie przeprowadzona akcja dać by mogła skutek wręcz przeciwny do zamierzonego.

Przy odwołaniu od wymiaru podatku dochodowego na 1936 r. obowiązuje 30-dniowy termin

W związku z zakończeniem przez urzędy skarbowe wymiaru podatku dochodowego na 1936 rok, większości płatników doręczone już zostały nakazy płatnicze. W licznych wypadkach, niestety, stwierdzono zbyt wysokie wymiary, wskutek czego pokrzywdzeni tym zbyt wysokim wymiarem złożyli odwołania.

W związku z powyższym przypominamy, że rozpatrywanie tych odwołań będzie dokonywane na podstawie ordynacji wyborczej, zgodnie z którą (a jest to bardzo ważne dla płatników podatków) przewidziany jest obowiązek władzy skarbowej do udzielania zgłaszającym się płatnikom lub ich pełnomocnikom ustnych informacji, dotyczących podstaw wymiaru oraz obliczenia przypadającego podatku. Prawo to przysługuje płatnikom przed upływem terminu do wniesienia odwołania. Władze skarbowe są obowiązane na prośbę pisemną płatnika udzielić mu na jego koszt — w terminie 7 dni od dnia wniesienia prośby — uzasadnienia wymiaru na piśmie. Odnośne podania podlegają opłacie stemplewej w wysokości 3 złotych (3,30). Wniesienie prośby o wydanie uzasadnienia wymiaru przerywa bieg terminu odwoławczego od dnia w którym uzasadnienie zostanie doręczone.

Uzasadnienie władzy skarbowej winno zawierać dane faktyczne i podstawy prawne, na których oparto wymiar podatku. Władze skarbowe zobowiązane są udzielać płatnikom na ich żądanie także odpisów protokółów, zawierających istotne części zeznania świadków i opinję biegłych, bez podania ich nazwisk. Odpisy tych protokółów, podlegają opłacie stemplowej w wysokości 2 zł. (2,20) od każdej stronicy pełnej lub zaczętej.

Prawo płatnika odnośnie udzielania mu odpisów wymienionych wyżej protokółów, nie obejmuje wiadomości zawartych w notatkach władzy skarbowej oraz innych materiałów, których zużytkowanie odbywa się zachowaniem tajemnicy.

Odwołanie powinno zawierać 1. wskazanie pod jakim względem uważa się orzeczenie za nieprawidłowe i żąda się jego zmiany; 2. wskazania konkretnych zarzutów przeciwko ustaleniom władzy wymiarowej; 3. wskazanie środków dowodowych, które dają możność stwierdzenia prawdziwości przytoczonych w odwołaniu twierdzeń.

Na poparcie twierdzeń odwołania płatnicy mogą składać wszelkie dowody pisemne, powoływać na na koszt własny świadków i biegłych celem stwierdzenia ściśle określonych okoliczności oraz przedstawiać do przejrzenia księgi handlowe, dokumenty, korespondencje i t. p.

Gdy płatnik wyrazi życzenie złożenia ustnych wyjaśnień w celu uzasadnienia podniesionych w odwołaniu zarzutów, winien być zawiadomiony w terminie rozpoznania odwołania przynajmniej na 7 dni przed posiedzeniem komisji odwoławczej. Prawo to płatnika uwarunkowane jest uiszczeniem przy wniesieniu odwołania opłaty w wysokości pół proc. od kwoty spornego podatku jednak nie mniej niż 2 zł. i nie więcej niż 50 zł.

W razie całkowitego lub częściowego uwzględnienia odwołania opłata podlega zwrotowi. Prawo do zwrotu uiszczonej opłaty przysługuje płatnikowi również wówczas, jeżeli przed wezwaniem na posiedzenie komisji odwoławczej cofnął odwołanie wzgl. gdy cofnął swój wniosek o wezwanie na posiedzenie przed wysłaniem mu zawiadomienia o posiedzeniu komisji odwoławczej. Odrzucenie przez władze dowodów zaofiarowanych przez płatnika następuje łącznie z merytorycznym rozstrzygnięciem odwołania.

Termin do wniesienia odwołania wynosi 30 dni od dnia następnego po doręczeniu wymiaru. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku zapłacenia podatku w przepisanym terminie ani też prawa władzy do ściągnięcia wymierzonego podatku.

Szczegóły udzielania kredytów dla kupiectwa.

Ostatnio odbyliśmy konferencję z p. Dyrektorem Banku Związku Spółek Zarobkowych w Sosnowcu, w sprawie przydzielonych przez P. K. O. kredytów dla drobnego kupiectwa chrześcijańskiego.

Wynik tej konferencji przedstawia się w sposób następujący:

Bank Związku Spółek Zarobkowych na podstawie uzyskanego, w wyniku energicznej akcji Naczelnej Rady Zrzeszeń Kupiectwa Polskiego, specjalnago kredytu redyskontowego w P. K. O. w wysokości jednego miliona złotych, obejmuje obsługę kredytową zorganizowanego kupiectwa chrześcijańskiego na terenie całej Polski.

Szczegóły uruchomienia powyższych kredytów są w ogólnych zarysach następujące:

Kredyty te udzielane będą jędynie członkom organizacyj, wchodzących w skład Naczelnej Rady Kupiectwa Polskiego.

Rozdział kredytów następować będzie za pośrednictwem Banku Związku Spółek Zarobkowych,

Pożyczki udzielanie będą w formie kredytu pod weksle, podpisane przez kredytobiorcą i zabezpieczone dwoma podpisami solidarnych poręczycieli.

Oprocentowanie pożyczek wynosi 7 0,5 proc. w stosunku rocznym, płatne zgóry za okresy półroczne. — Oprócz tego Bank pobierać będzie tytułem kosztów inkasa od weksla zamiejscowego 85 gr. i od weksla miejscowego 25 gr., oraz efektywne koszty przekazów pocztowych od firm zamiejscowych.

Pożyczki udzielane będą poszczególnym firmom w granicach od 100 zł. do 1600.

Kredyt udzielany będzie na okres 2-ch lat, z tym, że okres spłaty pożyczki ustalony jest w 4-ch ratach półrocznych po 25 proc. ogólnego zadłużenia.

Wysokość spłacanych poszczególnych rat w żadnym wypadku nie może być mniejsza od kwoty zł. 100.

Podania o pożyczkę winny być składane przez poszczególnych kupców (na specjalnych formularzach) do tej organizacji kupieckiej, której dany kupiec jest członkiem.

Organizacje kupieckie zaopatrywać będą indywidualne podania w swoje opinie i kierować je bądź do centralnej organizacji kupieckiej w danym rejonie bądź też bezpośrednio do Banku Związku Spółek Zarobkowych.

Wszelkich szczegółowych informacyj i wyjaśnień w tych sprawach udzielają swoim członkom lokalne organizacje kupieckie.

Obecnie dowiadujemy się, iż kredyt ten z jednego z jednego miliona złotych powiększony został na skutek starań organizacyj kupieckich, do sumy 2-ch milionów.

Na jakich artykułach należy uwidaczniać ceny.

Zgodnie z rozporządzeniem Min. Spraw Wewn. na następujących artykułach winnny być uwidocznione ceny:

Ziemiopłody i ich przetwory:

1. żyto, 2. pszenica, 3, jęczmień, 4. owies, 5. mąka żytnia i pszenna, 6. pieczywo (wszelkie), 7. kasze (wszelkie) i t. d.

Jarzyny wszelkie:

1. ziemniaki, 2. kapusta, 3. buraki, 4. brukiew, 5. groch, 6. fasola, 7. kalafior, 8 szparagi, 9. szpinak i t.d.

Nabiał i jaja:

1. masło, 2. mleko (wszelkie) zbierane, niezbierane, kwaśne, sterylizowane, skondensowane, 3. śmietana, 4. śmietanka, 5. sery krajowe, 6. jaja.

Ryby:

Ryby żywe, ryby śnięte, ryby wędzone.

Potrawy i napoje w restauracjach za wyjątkiem win i wódek.

Owoce krajowe świeże i suszone, cytryny i pomarańcze.

Mięso wędliny, drób i tłuszcze jadalne:

Bydło — żywa waga, nierogaciżna, mięso, wędliny, drób, słonina, smalec, łój jadalny, tłuszcze roślinne.

Artykuły kolonialne i inne.

1. herbata, 2. kawa, 3. kakao, 4. ryż, 5. cukier. 6. cykoria, 7. marmolada, 8. powidła, 9. sól, 10. ocet, 11. oliwa, 12. śledzie, 13. zapałki, 14. drożdże, 15. miód, 16. pieprz, 17. proszki do pieczywa, 18. grzyby.

Artykuły odzieżowe i galanteria:

1. materiały wełniane, 2. materiały bawełniane, 3. materiały półwełniane, 4. odzież (gotowe ubrania), 5. bielizna, 6. wyroby trykotowe, bawełniane i wełniane, 7. kapelusze i czapki, 8. obuwie, 9. galanteria nieopłacająca podatku od zbytku.

Artykuły opałowe:

1. węgiel, 2. koss, 3. drzewo, 4. torf, 5. brykiety.

Artykuły oświetleniowe:

1. nafta, 2. spirytus do palenia, 3. świece, 4. elektryczność, 5. gaz, 6. artykuły do instalacji elektryczności i gazu.

Pasza:

1. siano, 2. słoma, 3. owies, 4. otręby, 5. makuchy, pasza treściwa.

Artykuły budowlane:

1. cegła, 2. wapno, 3. cement, 4. drzewo budowlane, 5. żelazo do budowy, 6. gwozdzie. 7. szkło do szyb.

Artykuły gospodarstwa domowego:

1. naczynia żelazne, 2. naczynia emaliowone, 3. naczynia blaszane, 4. naczynia gliniane, 5. szklanki, 6. fajans, 7. porcelana gładka niemalowana, 8. łyżki, noże, widelce za wyjątkiem srebrnych i złotych, 9. łańsuchy, 10. sznur, 11. nici, 12. pasta do obuwia, 13. mydło do prania, 14. szczotki, 15. pasta do podług, 16. soda.

Artykuły apteczne:

1. środki opatrunkowe, 2. środki dezynfekcyjne, 3. bandaże, gaza. wata, najniezbędniejsze artykuły codziennej higieny, jak: 4. szczoteczki do zębów, 5. proszki i pasty do zębów, 6. terpentyna, 7. benzyna, 8. wosk e. t. c.

Życie gospodarcze.

W jakich wypadkach należy uiszczać opłaty stemplowe.

Ministerstwo Skarbu ogłosiło „Wykładnię Ustawy o opłatach stemplowyc" z której wynika co następuje:

1. Jeżeli w ciągu 8 lat od dnia, w którym zaczęto używać budynku, zaszły: śmierć właściciela budynku oraz sprzedaż budynku przez spadkobiercę, to pismo stwierdzające tę sprzedaż, nie korzysta z uwolnienia od opłaty stemplowej.

2. Pismo na mocy którego ktoś zobowiązuje się jako poręczyciel solidarny, podlega opłacie stemplowej w myśl art. 117 ustawy opłat stemplowych.

3. Od pisma, którym kilka osób udziela poręczenia (ari. 536 k. z.) należy uiścić opłatę w wysokości 5 zł., tyle razy ilu jest poręczycieli.

Ulgi podatkowe dla przedsiębiorstw handlowych przy robotach inwestycyjnych.

W związku z poprzedniemi ralacjami w sprawie unormowania w drodze specjalnego aktu ustawodawczego ulg dla ruchu inwestycyjnego, Izba Przemysłowo-Handlowa w Łodzi komunikuje, iż z uwagi na fakt, że w projekcie dekretu nie była uwzględniona sprawa ulg dla nakładów inwestycyjnych w przedsiębiorstwach handlowych — wystąpiła z wnioskiem o ich uwzględnienie w ramach owego aktu ustawodawczego.

Kierując się tym założeniem, Izba wysunęła postulat, aby w okreie od 1. XI. 36. do 1. I. 1941 r. przedsiębiorstwom handlowym — włączając przedsiębiorstwa gastronomiczne, hotele i kinematografy— przysługiwało prawo jednorazowego potrącania z podstaw wymiaru podatku dochodowego wydatków na kapitalny remont. Przyznanie podobnej ulgi ułatwiłoby w płaszczyźnie podatkowej przeprowadzenie nieodzownej modernizacji placówek handlu towarowego w podanym wyżej szerszym ujęciu, wynikającym z konstrukcji taryfy świadectw przemysłowyeh. Nadmienić wypada, iż postulat ów został również bezpośrednio zgłoszony na posiedzeniu Komitetu Podatkowego przez członka tegoż Komitetu wicedyrektora d-ra Sanda.

Przesadna gorliwość kontroli skarbowej, utrudnia pracę kupca.

Jak wiadomo istnieją przy władzach skarbowych organa kontroli skarbowej, czyli tak zwane „brygady kontrolne". Otóż pomimo, że urzędy Skarbowe kilka razy do roku odwiedzają poszczególne placówki gospodarcze, kontrolujące ich działalność oraz posiadające w ten sposób potrzebne sobie dane na skutek uzyskiwania informacyj w formie wyciągów z ksiąg handlowych innych płatników, zbyt często posiłkują się również „brygadą kontrolną", której pracą w wielu wypadkach nasuwa pewne zastrzeżenia. Bowiem jak się okazuje, „brygada kontrolna" czynności swe spełnia z dużą dozą niepotrzebnej przesady i zbyt daleko posniętej gorliwości, narażając niepotrzebnie kupca na stratę czasu i inne przykrości, domagając się od kupców rzeczy, całkiem niepotrzebnych i nie objętych odnośnemi przepisami.

W związku z powyższym przypominamy, iż do kompetencji kontroli skarbowej należą tylko następujące sprawy:

1. Przeprowadzanie lustracji przedsiębiorst przemysłowych i handlowych celem stwierdzenia czy przedsiębiorstwa te posiadają świadectwa przemysłowe,

2. zbieranie informacji dla celów podatkowych w przedsiębioritwach akcyzowo-monopolowych,

3. kontrola nad sprzedawcami materiału stemplowego i kart do gry,

4. kontrojla w przedsiębiorstwach akcyzowo-monopolowych dla stwierdzenia prawidłowości potrąceń z tyt. pod. dochodowego od uposażeń, wypłacanych przez służbodawców;

5. lustracja wszystkich przedsiębiorstw niezależnie od rodzaju i kategorji odnośnie świadectw przemysłowych, jednak o ile przedsiębiorstwa te znajdują się poza siedzibą urzędu skarbowego, wzgl. w jego siedzibie tylko tych przedsiębiorstw, nad którymi sprawują nadzór akcyzowy (restauracje, handle win i wódek i t. d.);

6. lustracja przedsiębiorstw dla celów wymiarowych dopuszczalna jest tylko w odniesieniu do przedsiębiorstw handlowych kat. IV. V. i V.b., oraz

przedsiębiorstw przemysłowych kat. VIII położonych w odległych miejscowościach wiejskich;

7. współdziałanie z urzędami skarbowymi w zakresie ścigania przedsiębiorstw podatkowych. Okólnik Min. Skarbu wyraźnie wskazuje na najbardziej rozpowszechnione przestępstwa, z którymi kontrole te będą się stykały, a mianowicie:

a. prowadzenie przedsiębiorstw na podstawie niewłaściwego świadectwa przemysłowego, lub też utrzymanie składów bez karty rejestracyjnej;

b. niepotrącenie należnego podatku dochodowego działu II od uposażeń lub niewpłacenia do urzędu skarbowego tego podatku;

c. w zakresie kontroli stemplowej: oznaczenie lokalu sprzedarzy na zewnątrz odpowiednim napisem: utrzymywanie na składzie zapasów znaczków odpowiadających zapotrzebowaniu: zaopatrywanie się dystrybutora w znaczki stemplowe wyłącznie w kasie właściwego urzędu skarbowego i umieszczenie w miejscu widocznym w lokalu dystrybutora obwieszczenia podpisanego przez kierownika urzędu, zaopatrującego dystrybutora danego w znaki stemplowe z pieczęcią t-go urzędu następującej treści: „cena znaczków stemplowych i blankietów wekslowych równa się cenie, wyrażonej w znaczku wzgl. w blankiecie zwiększonej o 10 proc. ustawionego rozporzódzenia Min. Skarbu z dnia 16. III. 1931 r.“.

8. W zakresie sprzedaży kart do gry, sprzedawca ma oznaczyć lokal sprzedaży odpowiednim napisem na zewnątrz, oraz może przechowywać karty tylko w tym lokalu, a pochodzenie kart i zapas ma wykazywać rachunkami dostawców.

Podatki płatne w listopadzie.

W listopadzie płatne są następujące podatki:

do dnia 7 listopada — podatek dochodowy od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłaconych w październiku 1936 r.; do dnia 15 listopada — III rata zryczałtowanego podatku przemysłowego od obrotu za rok 1936, przez drobne przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe; do dnia 25 listopada — zaliczka miesięczna na podatek przemysłowy od obrotu za rok 1936, w wysokości podatku, przypadającego od obrotu osiągniętego w październiku 1936 r., przez wszystkie przedsiębiorstwa obowiązane do publicznego ogłaszania sprawozdań o swych operacjach lub do składania sprawozdań do zatwierdzenia — a z innych przedsiębiorstw — przez przedsiębiorstwa handlowe I i II kategorii oraz przemysłowe I — V kategorii prowadzące prawidłowe księgi handlowe.

do dnia 30 listopada — II rata podatku gruntowego za rok 1936;

do dnia 30 listopada — reszta nadzwyczajnej daniny majątkowej za rok 1936, przez płatników I grupy kontyngentowej (rolnictwo);

Świadectwa przemysłowe.

Izba skarbowa w Kielcach wzywa właśctcieli przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych oraz wykonywujących zajęcia przemysłowe w okręgu Izby Skarbowej w Kielcach do wykupienia świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na 1637 rok. Świadectwa przemysłowe oraz karty rejestracyjne powinny być wykupione najpóźniej do dn. 31 grudnia b.r. we właściwych kasach Urzędów Skarbowych od godziny 9 do 13 codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt, na podstawie należycie wypełnionych deklaracyj. — Blankiety deklaracyj otrzymać można bezpłatnie w Urzędach skarbowych. W razie wątpliwości, wszelkich wskazówek i wyjaśnień co do kategorii świadectwa przemysłowego, odpowiedniej dla danego przedsiębiorstwa lub zajęcia zrzemysłowego, udzielają właściwie Urzędy skarbowe.

Podatnicy ponoszą całkowitą odpowiedzialność za wykupienie niewłaściwego świadectwa przemysłowego, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Izba skarbowa wzywa zainteresowanych do bezzwłocznego wykupienia świadectw przemysłowych i nieodkładania wykupna tychże na dnie ostatnie, a to celem uniknięcia natłoku w kasach Urzędów skarbowych, skutkiem czego powstać może nawet niemożność wykupienia świadectw przemysłowych w wyznaczonym terminie, który w żadnym razie nie będzie przedłużony.

Okólnik Ministerstwa Skarbu w sprawie nadłat w gotówce.

Min. Skarbu wydało następującej treści okólnik.

W celu umożliwienia płatnikom odbioru należnych im sum pieniężnych z tytułu zwrotu nadpłat w podatkach bezpośrednich, opłatach stemplowych, w podatku od spadków i darowizn, od lokali i placów budowlanych bezpośrednio w kasie właściwego dla zwrotu nadptat urzędu skarbowego (opłat stemplowych), lub w drodze przelewu na konto czekowe w Pocztowej Kasie Oszczędności, Ministerstwo Skarbu zezwala w drodze wyjątku od zasady, wyrażonej w § 66, punkt 10 przepisów dla kas urzędów skarbowych (Dz. Urz. Min. Sk. z dn. 30 marca 1935 r. Mr. 9, poz. 178 — załącznik Nr. 2) na dokonywanie wypłat z tego tytułu bezpośrednio w kasie urzędu skarbowego i w drodze przelewu należnej sumy na na konta czekowe w Pocztowej Kasie Oszczędności z zastrzeżeniem, że płatnik, na koncie którego powstała nadpłata w podaniu o zwrot nadpłaty w gotówce, zgłaszanym w myśl § 106 rozporządzenia Ministra Skarbu o wykonaniu Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz 821 z r. 1934) lub w osobnym piśmie wyrazi prośbę o wypłacenie należnej kwoty bezpoęredniego w kasie dotyczącego urzędu skarbowego lub w drodze przelewu na konto czekowe w P. K. O., przy czym w przypadku gdy wypłata ma być dokonana do rąk innej osoby upoważnionej do odbioru albo przelania na konto czekowe innej osoby, własnoręczność podpisu płatnika zostanie uwierzytelniona przez powołane do tego władze lub organa.

W razie niezgłoszenia przez płatnika takiej prośby przed upływem terminu, przewidzianego w § 106 rozp. wyk. do Ordynacji Podatkowej, albo zgłoszenia prośby bez uwierzytelnienia podpisu i niepodanie właściwego brzmienia i numeru konta czekowego w P. K. O. należna płatnikowi suma pieniężna z doliczeniem w dotyczących przypadkach przysługującego w myśl art, 115 Ordynacji Podatkowej oprocentowkni a winna być przesłana pod jego adresem przekazem pocztowym — zgodnie z brzmieniem § 66. punkt 10 przepisów dla kas urzędów skarbowych.

Przy wpłacie gotówki bezpośrednio w kasach urzędu skarbowego do rąk płatnika kierownik działu

i skarbnik mają stwierdzić tożsamość jego osoby i zaznaczyć to na wyciągu z konta płatnika podpisami, pod adnotacją treści następującej: „Tożsamość osoby płatnika p. . . . . stwierdzona została na podstawie . . . . . .". W treści adnotacji należy przy tym wymienić imię i nazwisko płatnika — zgodnie z przedstawionym kasie dowodem osobistym nazwę władzy, która wydała dowód tudzież datę i numer tego dowodu.

Przy przelewie sumy pieniężnej na konto czekowe w P. K. O. kasa winna dołączyć do czeku przelewowego wypełniony blankiet nadawczy, a zwrócone przez P. K. O. potwierdzenia dla wpłacającego przykleić do dotyczącego dowodu rozchodowego.

Fabryka mydła a kwestia surowcowa.

W celu uregulowania zapotrzebowania w surowce przemysłu tłuszczowego, a przede wszystkim przemysłu mydlarskiego, uzgodniono w Ministerstwie Przemysłu i Handlu z zainteresowanymi organizacjami wytwórców, zasady podziału oleju kokosowego pomiędzy poszczególne działy przemysłu tłuszczowego. W wyniku tego uzgodnienia olejarnie będą zobowiązane dostarczać wyprodukowany olej kokosowy i palmowy poszczególnym działom przemysłu tłuszczowego oraz formom przemysłu tłuszczowego, oraz firmom handlowym zaopatrującym mniejsze w te surowce, w ustalonym stosunku do podziału według klucza odnośnych organizacyj i tych przemysłów. Organizacje te będą Ministerstwu Przemysłu i Handlu składać periodyczne sprawozdania z wykonania przydziałów, zaś nadzór nad działalnością firm handlowych w zakresie obrotu olejem kokosowym i palmowym będzie sprawował Związek Izb Przemysłowo-Handlowych.

O zniżkę taryfy pocztowej zabiegają sfery gospodarcze.

Organizacje kupieckie zajęły się kwestią opłat pocztowych zarówno od listów jak i paczek.

W sprawie tej opracowany został specjalny memoriał, który za pośrednictwem samorządu gospodarczego przedłożony ma być Min. Poczt i Telegrafów.

W memoriale organizacje gospodarcze domagają się zniżenia dotychczasowej taryfy pocztowej, podkreślając, że jest ona niewspółmiernie wysoka i obciąża wydatnie koszty handlowe przedsiębiorstw i jest uciążliwą nie tylko dla kupiectwa, drobnego przemysłu, ale i dla warstw pracujących, szczególnie zaś robotników, dla których wysyłka listu zwykłego — to wydatek równający się nabyciu kilograma chleba.

W uzasadnieniu wniosku organizacje gospodarcze podkreślają, że obroty pocztowe obecnie nie są jeszcze wskaźnikiem właściwego ruchu pocztowego, gdyż robotnicy wstrzymują się ze względu na oszczędność, a kupiectwo przy korespondencji czy też wysyłce towarów, ucieka się do tańszych prywatnych środków ekspedycji.

Z tej też racji podkreślono, że znaczny wzrost obrotów przy zniżce taryfy przyczyniłby się niewątpliwie do zwiększenia ogólnych dochodów poczty.

Z życia Związku.

Związek Drobnego Kupiectwa i Przemysłu Chrześcijańskiego w Sosnowcu, pracuje coraz intensywniej powiększając stale liczbę swych członków nietylko w Sosnowcu, lecz także w swych Oddziałach w Dąbrowie Górn. i w Grodźcu. W najbliższym czasie zostaną otwarte dalsze dwa Oddziały.

Stały kontakt z instytucjami gospodarczymi i innymi, pozwala Związkowj rozszerzać pracę dla dobra jego członków i zwiększania szeregów drobnego kupiectwa i przemysłu chrześcijańskiego.

Nawiązując jeszcze do apelu zamieszczonego w pierwszym numerze naszego pisma, winniśmy zabrać się wszyscy do pracy energicznie, a wówczas drobne kupiectwo i przemysł chrześcijański będzie tym, czym być powinno.

W niedzielę, dnia 8 b. m. odbyło się w Grodźcu zebranie informacyjne Oddziału Związku Drobnego Kupiectwa i Przemysłu Chrześcijańskiego.

Zebraniu przewodniczył vice prezes Zarządu Głównego w Sosnowcu p. Jaskółka.

Po omówieniu całego szeregu spraw dotyczących drobnego handlu i przemysłu chrześcijańskiego, podniosłe przemówienie wygłosił ksiądz Wiśniewski, którego zebrani wysłuchali z zainteresowaniem, nagradzając mówcę hucznymi oklaskami.

Zebranie powyższe dowiodło, iż mimo trudności, Oddział Grodziecki pracuje coraz intensywniej i stale powiększa się liczba jego członków.

Do Komisji Odwoławczej.

W związku z powstaniem Komisji Odwoławczej przy wymiarach podatkowych z poszczególnych branż, Związek, mając na uwadze, że dotychczas drobne kupiectwo nie było reprezentowane, wyznaczył jako kandydatów ze Związku w Sosnowcu p.p. Żelichowskiego Józefa, kupiec branży kol.-spoż., i Słupskiego Feliksa — kupca br. kol.-spoż. Jako zastępcy zostali wyznaczeni: p.p. Jaskółka Teofil i Nowak Jan.

Z rekcji Stow. Koncesj. Zakładów z prawem sprzedaży piwa, miodu i papierosów na pow. będziński wyznaczono p. Setmana Stanisława, jako zastępcy p. Smulskiego Józefa.

Sekcja właść. zakładów przem. wyznaczyła p. Kwaśniewskiego Leona oraz zastępcę Dziurskiego J.

Z oddziału na Grodźcu: p. Celijewski Wojciech i zast. p. Majcherczyk Piotr — przemysłowiec.

Sprawozdanie z walnego zebrania organizacyjnego oddz. Związku w Dąbrowie.

W dniu 18 października b. r. o godzinie 15-ej w Dąbrowie odbyło się walne zebranie oddziału Związku.

Przewodniczył — prezes zarządu głównego p. A. Machura, sekretarzował — p. Pawlak.

Na zebraniu tym wybrano zarząd w osobach: prezes — p. Olszewski Antoni, sekretarz — p. Kieć Franciszek, skarbnik — p. Cuglewski Edward.

Zastępcy: pp. Majcherczyk Piotr i Śliwa Józef. Komisja rewizyjna: przewodniczący — p. Wróblewski Edward, sekretarz: p. Słociński Jan, — zastępca p. Kuźniak Tomasz.

Oprócz tego odczytano list Izby Przemysłowo-Handlowej w Sosnowcu w sprawie wyboru delegatów do Komisji Odwoławczej dla spraw podatku przemysłowego od obrotu i podatku dochodowego przy Izbie P. H. —

Sprawę tę postanowiono załatwić na najbliższem zebraniu oddziału.

Przewodniczący dziękując zebranym za łaskawy udział, zebranie zakończył. —

CENY OGŁOSZEŃ:

1/1 str. — 100 zł. 1/2 str. — 50 zł. 1/3 str. — 40 zł. 1/4 str. — 30 zł.
1/5 str. — 25 zł. 1/6 str. — 20 zł. 1/8 str. — 15 zł. 1/10 str. — 12 zł.
1/12 str. — 10 zł. 1/16 str. — 8 zł. 1/20 str. — 6 zł. tekst 50 % drożej.

PRENUMERATA:

Roczna . . . . zł. 2,40 gr.
Półroczna . . . . zł. 1,20 gr.

Redaktor: TADEUSZ SIWECKI. Wydawca: Związek Drobnego Kupiectwa i Przemysłu Chrześcijańskiego.